

Μια φορά κι έναν καιρό, ένας μύθος έλεγε, πως κάτω από τον απέραντο ουρανό, στην κορυφή του Ολύμπου, κατοικούσαν οι Έλληνες θεοί, ενώ χαμηλά στη Γη, οι πρώτοι άνθρωποι, είχαν μια εντελώς διαφορετική μορφή από εκείνη που γνωρίζουμε σήμερα. Για την ακρίβεια, είχαν δύο κεφάλια, τέσσερα χέρια και τέσσερα πόδια, ώστε να μπορούν να παρατηρούν τα πάντα γύρω τους καθώς μιλούσαν, διάβαζαν και εργάζονταν. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν σοφοί, πίστευαν στο αδύνατο και μιλούσαν για το ανείπωτο. Είχαν επίγνωση της τελειότητάς τους και, κάποιες φορές, τολμούσαν να αυθαδιάζουν στους θεούς, όταν εκείνοι τους επέβαλαν καθήκοντα που δεν ήθελαν να εκτελέσουν.

Οι άνθρωποι εκείνοι χωρίζονταν σε τρία φύλα:

Στο αρσενικό, όπου δύο άνδρες ήταν ενωμένοι και ονομάζονταν τα παιδιά του Ήλιου.

Στο θηλυκό, όπου δύο γυναίκες ήταν ενωμένες και ονομάζονταν τα παιδιά της Γης.

Και στο ανδρόγυνο, όπου ένας άνδρας και μία γυναίκα ήταν ενωμένοι και ονομάζονταν τα παιδιά της Σελήνης.

Μα μια μέρα, ο βασιλιάς των θεών, ο Δίας, ενοχλημένος από την αλαζονεία τους, αποφάσισε να τους αποδυναμώσει. Συγκέντρωσε, λοιπόν, όλα τα σύννεφα και προκάλεσε μια μεγάλη καταιγίδα κι έναν φοβερό τυφώνα. Μέσα σε μια πλημμύρα ανέμου και βροχής, άρπαξε τους κεραυνούς του, τους ένωσε σαν αστραφτερό ψαλίδι και, με τις κοφτερές τους λεπίδες, διέσχισε τα κορμιά των παιδιών του Ήλιου, της Γης και της Σελήνης με μια κάθετη, πύρινη τομή, χωρίζοντας τη μεγάλη τους καρδιά στα δύο ενώ, αμέσως μετά, απελευθέρωσε μια θάλασσα από παλιρροϊκά κύματα για να τους ξεπλύνει.

Σαν ήρθε το βράδυ, η Νύμφη τον πλησίασε. Τα αστέρια, όλο χαρά και περιέργεια, χαμήλωσαν τόσο πολύ προς το μέρος της, που μερικά από αυτά γλίστρησαν, έπεσαν από τον ουρανό και μπλέχτηκαν στις ασημένιες μπούκλες των μαλλιών της. Όταν η Σαλμακίδα ένωσε έτοιμη, αναδύθηκε από το δροσερό νερό κι εκείνος, μόλις την είδε, ένωσε την καρδιά του να σκιρτά δυνατά. Αμέσως ερωτεύτηκαν και θέλησαν να μοιραστούν την ομορφιά της ζωής αυτής που θα ανακάλυπταν μαζί σε ένα κοινό ταξίδι.

Καθώς οι δύο ερωτευμένοι αγκαλιάστηκαν και οι καρδιές τους χτύπησαν με τον ίδιο παλμό, προσευχήθηκαν στον Δία να μην αποχωριστούν ποτέ. Τότε, ο βασιλιάς των θεών άκουσε την επιθυμία τους από τα ουράνια και, όπως τα νερά των ποταμών που σμίγουν, ένωσε τα δύο τους κορμιά σε ένα' όπως ήταν κάποτε τα παιδιά της Σελήνης, στα οποία τόσο η θηλυκή όσο και η αρσενική φύση συνυπήρχαν αρμονικά στο ίδιο σώμα.

Ύστερα από αυτή τη μεταμόρφωση, όταν σηκώθηκε το Ερμαφρόδιτο, που δεν αισθανόταν πια ούτε άνδρας ούτε γυναίκα αλλά η ένωση και των δύο, είδε το εαυτό του στην αντανάκλαση της λίμνης αλλαγμένο. Από τη μέση και πάνω είχε το σώμα της Νύμφης κι από τη μέση και κάτω το σώμα του νεαρού θεού. Κι όμως, στο πρόσωπο και στην καρδιά του έλαμπε η ομορφιά και των δύο.

Έκτοτε, περιπλανήθηκε σε τόπους, σε πολιτείες και νησιά, αναζητώντας συντροφικότητα. Όμως, απ' όπου κι αν περνούσε, οι άνθρωποι του γύριζαν την πλάτη, μιας και είχαν ξεχάσει τα παιδιά της Σελήνης και δυσκολεύονταν να καταλάβουν πώς ένας άνθρωπος μπορούσε να φέρει τόσο αρρενωπιά όσο και θηλυκά χαρακτηριστικά στο σώμα του. Μονάχα ο φιλόσοφος Θεόφραστος, στην Ερεσό της Λέσβου, του άνοιξε την πόρτα του σπιτιού του και το φιλοξένησε για όσο καιρό εκείνο χρειαζόταν.

